

Lirnyk O. V., graduate student, National University «Ostroh Academy» (Ukraine, Rivne), dolj.ogo@gmail.com

Analysis and interpretation of social service Pentecostals, Baptists and Adventists in modern Ukraine

This article analyzes and understanding of the phenomenon of social service of the Protestant churches in the independent Ukraine. The mechanisms of functioning of basic social Pentecostals, Baptists, Adventists, which launched its humanitarian activities in Ukraine. Demonstrate the origins of the foundation of social movements among Protestants later, due to the peculiarities of the Protestant ethic and social doctrine that dates back to the time of the Reformation. In addition to the articles shown specific examples of social work at protesters in the Ukrainian society. Analysis of their activities on the social doctrines of each denomination.

Keywords: social doctrine, social service, Adventism, Pentecostals, Baptists.

Лирник О. В., аспірантка, Національний університет «Острозька академія» (Україна, Рівне), dolj.ogo@gmail.com

Анализ и осмысление социального служения пятидесятников, баптистов и адвентистов в современной Украине

Статья посвящена анализу и осмыслению феномена социального служения протестантских церквей в независимой Украине. Рассмотрены механизмы функционирования основных социальных организации пятидесятников, баптистов, адвентистов, что развернули свою гуманитарную деятельность на территории Украины. Продемонстрировано истоки основы социальных движений в среде поздних протестантов, обусловлено особенностями протестантской этики и социальной доктрины, берет свое начало со времен Реформации. Кроме этого в статье продемонстрированы конкретные примеры социальной работы в протестантов в украинском обществе. Представленный анализ их деятельности по социальным доктринам каждой из деноминаций.

Ключевые слова: социальная доктрина, социальное служение, адвентизм, пятидесятники, баптисты.

УДК 374.71

Мохнюк Р. С.,

кандидат педагогічних наук, директор Рівненського центру підвищення кваліфікації та перепідготовки працівників культури Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв (Україна, Рівне), nameq@inbox.ru

Удосконалення фахової компетенції музейних працівників у системі підвищення кваліфікації (з досвіду роботи Рівненського центру підвищення кваліфікації та перепідготовки працівників культури Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв)

Акцентується увага на тому, що динамічність розвитку культури, оновлення культуротворчих процесів у суспільстві, входження до Європейського контексту спонукає до інновацій у музеях, які реалізуються музейними працівниками. Наголошується, що забезпечення конкурентоспроможного фахівця музейної справи можливе за умови системного підвищення ним кваліфікації у контенті неперервної освіти. Здійснено аналіз навчально-методичної документації та практичної діяльності у контексті культурологічного підходу, що базується на особистісному вимірі процесу навчання у системі підвищення кваліфікації працівників культури. Окреслено науково-методичну концепцію навчального процесу у Рівненському центрі підвищення кваліфікації та перепідготовки працівників культури Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв. Доведено, що помітне місце в удосконаленні фахової підготовки слухачів займають інноваційні технології. На основі проведеного анкетування здійснено моніторинг якості навчального процесу та систематизовано пропозиції у трьох напрямках: організаційному, змістовному, методичному.

Ключові слова: фахова компетенція, музейні працівники, підвищення кваліфікації, проблемне навчання, інноваційні технології.

Музеї на сьогодні, з поміж іншого, є центрами візуалізації історичної та культурної спадщини, що приваблює відвідувачів. Нові економічні умови функціонування музеїв в Україні потребують фахово компетентних, високого професійно-кваліфікованого рівня співробітників. Оновлення культуротворчих процесів у країні спонукало до наповнення змістовної основи освітніх послуг. Динамічність розвитку культури на сучасному етапі, музеїв зокрема, входження до Європейського

контексту, глобалізаційність поінформованості завдяки Інтернет ресурсам кореспондується з потребою змін у знаннях, навичках музейних працівників у відповідності до запитів суспільства та відвідувачів. Музейні працівники повинні адаптуватись до динамічних процесів галузі, що є актуальним викликом сучасності. Забезпечення конкурентоспроможного фахівця музейної справи можливе за умови системного підвищення ним кваліфікації. Значні можливості для цього надає система підвищення кваліфікації, що ґрунтується на концепції неперервної освіти. Сьогодні практика функціонування підвищення кваліфікації потребує вирішення організаційних, прогностичних, методичних проблем у відповідності до сучасних умов реформування як галузі культури, так і галузі освіти. Пріоритетним розвитком підвищення кваліфікації повинні стати європейські стандарти безперервного навчання «протягом життя». З огляду на вищевказане теоретичні розробки актуалізують заявлену нами тему.

Мета дослідження полягає в узагальненні досвіду та обґрунтуванні науково-методичної моделі навчального процесу підвищення кваліфікації, зокрема музейних працівників, Рівненським центром підвищення кваліфікації та перепідготовки працівників культури Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв (РЦ ПК ППК НАКККіМ).

Методологічна основа опирається на комплексний підхід до використання загальнонаукових та спеціальних методів дослідження з метою формулювання концептуальних і науково обґрунтованих позицій щодо удосконалення функціонування системи підвищення кваліфікації працівників культури.

Наукова новизна полягає у розробці науково-методичної концепції навчального процесу, її практичній реалізації та перевірці ефективності у системі підвищення кваліфікації музейних працівників у Рівненському центрі ПК ППК НАКККіМ.

Проаналізувавши дослідження останніх років щодо питання підвищення кваліфікації, варто констатувати, що стан наукового осмислення проблеми не можна вважати достатнім, хоча окремі розвідки стосовно заявленої теми існують.

Окремі аспекти даної проблеми знаходимо в публікаціях Л. Плаксії, О. Рокицької, О. Харченко, В. Яцюка та ін. [1; 4; 5; 6].

Заслужовує на увагу зарубіжний досвід, зокрема підготовки фахівців у Японії, де вважають, що «перепідготовка персоналу дешевша, ніж його заміна». Основою їхньої системи професійного навчання у фірмах є концепція «гнучкого працівника» [7].

Отже, реформування, модернізація музейної справи можлива за умови їх здійснення фахівцями-професіоналами, особистостями, що стратегічно мислять, здатні до інновацій, творчого вирішення завдань. На «забезпечення підготовки та підвищення фахової кваліфікації музейних кадрів» вказується і в Законі України «Про музеї та музейну справу» [2, с. 8]. Підвищення кваліфікації сприяє розширенню меж компетенції, поглибленню та оновленню знань, умінь, навичок, орієнтуючись на пріоритетність випереджального характеру навчання. Дана парадигма покладена в основу діяльності Рівненського центру, що відображено у Концепції його розвитку.

Згідно «Положення про Рівненський центр підвищення кваліфікації та перепідготовки працівників

культури Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв» категорії слухачів, планування, комплектація навчальних груп, терміни й умови навчання за державним замовленням визначаються «Календарним планом підвищення кваліфікації працівників галузі культури», затвердженим наказом Міністерства культури України.

Завдання Центру – розробка навчальних, навчально-тематичних планів, програма підвищення кваліфікації музейних працівників та організація навчального процесу у відповідності до нормативних документів та законодавчих актів.

Центр здійснює постійний моніторинг потреб у підвищенні кваліфікації різних категорій працівників культури, координуючи роботу з регіональними органами управління культурою, органами виконавчої влади та місцевого самоврядування, формує групи та здійснює очно – заочну форму навчання в обсязі 72 годин. Група формується зі слухачів з різних областей, що забезпечує їх комунікування у процесі навчання.

Згідно планів–графіків Рівненського центру на 2014–2016 роки підвищення кваліфікації пройшли 136 музейних працівників різних посадових категорій: директори, адміністратори, зберігачі фондів, зав. відділами, зав. секторами, наукові співробітники, організатори екскурсій, екскурсіводи, художники. Це працівники музеїв Волині, Закарпаття, Львівщини, Рівненщини, Тернопільщини, Хмельниччини, зокрема Національного заповідника «Замки Тернопілля», Національного історико–культурного заповідника «Кам'янець» Хмельницької обл., Державного історико–архітектурного заповідника у м. Березжани Тернопільської обл., Волинського, Рівненського, Тернопільського, Хмельницького обласних краєзнавчих музеїв, Народного історико–краєзнавчого музею с. Чорний потік Іршавського р-ну Закарпатської обл., Історико–етнографічного музею «Бойківщина» м. Самбір Львівської обл., Березанського краєзнавчого музею Тернопільської обл., Горохівського історичного народного музею, Ківерцівського районного краєзнавчого музею, Маневицького краєзнавчого музею, Затурцівського меморіального музею В. Липинського Локачинського р-ну, Кортеліського історичного музею Ратнівського р-ну Волинської обл. та ін.

Рівненський центр здійснює проблемне навчання у відповідності до посадових категорій. Так, за означений період навчання пройшли працівники категорій: наукові співробітники Національного заповідника «Замки Тернопілля» та музейні працівники (24–28 березня 2014 р.) – 32 слухачі; заступники директорів, завідувачі відділів історико–культурних заповідників та краєзнавчих музеїв (26–30 травня 2014 р.) – 23 слухачі; наукові співробітники обласного краєзнавчого музею (15–19 вересня 2014 р.) – 16 слухачів; директори, заступники та наукові співробітники музеїв та музеїв–заповідників (18–22 травня 2015 р.) – 27 слухачів; наукові працівники та співробітники історико–культурних заповідників та краєзнавчих музеїв (25–29 травня 2015 р.) – 28 слухачів; наукові співробітники обласних краєзнавчих музеїв (26–30 вересня 2016 р.) – 10 слухачів.

У відповідності до потреб сьогодення для кожної категорії була визначена проблема навчання. Варто подати їх перелік: охорона пам'яток історії та культури в заповідниках та музеях України; роль музеїв в охороні культурної спадщини; фондова, експозиційна та науково–

просвітницька робота краєзнавчого музею; нові форми роботи музейних закладів та перспективи їх подальшого розвитку; актуальні питання охорони історико–культурної спадщини в Україні.

У навчальний період заняття проводили як науковці, зокрема: доктори педагогічних, географічних наук, кандидати філософських, педагогічних, історичних наук, управлінці: дійсний член Українського Національного комітету міжнародної ради з питань пам'яток і визначних місць (ІКОМОС) Я. Ю. Пелехатий, генеральний директор Національного заповідника «Замки Тернопілля» А. В. Маціпура, фахівці з обласних інспекцій охорони пам'яток історії та культури, департаментів культури, релігії та національностей ОДА, директори музеїв, так і практики: співробітники заповідників та музеїв. Викладачі РЦ забезпечують високий науково–теоретичний, методичний, практичний та творчий рівень викладання.

Згідно навчально–тематичного плану теми, що запропоновані слухачам є актуальними і найбільш точно відповідають специфічним фаховим потребам зазначених категорій працівників. Вони стосуються як загальних питань розвитку культури, так і проблем професійно–практичного спрямування та регіональної специфіки розвитку музейної справи. Зокрема, «Адаптація музеїв до сучасних ринкових умов», «Законодавство України щодо охорони культурної спадщини», «Проблема збереження культових споруд – пам'яток архітектури та шляхи їх вирішення», «Охорона пам'яток історії та монументального мистецтва в регіоні», «Археологічна карта регіону», «Особливості дослідження та охорони пам'яток археології», «Заповідна справа та екологія ландшафтів в межах охоронних зон та природно–заповідних територій регіону», «Участь Національного заповідника «Замки Тернопілля» у міжнародних проектах», «Збарзький та інші пізньо–середньовічні замки Тернопільщини як об'єкти пам'яток охоронної роботи», «Дослідження на території Теребовлянського замку та в історичній частині міста Теребовля», «Ретроспектива, сучасний стан і актуальні напрями роботи: з досвіду роботи відділу виставок КЗ «Рівненський обласний краєзнавчий музей», «Культурно–археологічний комплекс «Пересопниця» як поєднання класичних і сучасних музейних підходів», «Місце державного історико–культурного заповідника м. Острого у регіональній туристичній мережі», «Традиційне фольклорно–етнографічне свято «Музейні гостини»: історія та досягнення» та ін.

Слухачам пропонується тематика для їх самостійної та залікової роботи. Наприклад, «Економіко–правові аспекти діяльності музеїв», «Трансформація музейного закладу до роботи в сучасних умовах», «Культурно–мистецькі проекти в музеях ХХІ століття», «Історія розвитку археологічних комплексів в Україні» тощо.

Навчально–тематичним планом передбачено різні форми проведення занять. За час навчання організовано круглі столи «Актуальні питання збереження історико–культурної спадщини», «Питання збереження та розвитку історико–культурної спадщини та трансформація їх у сучасних умовах», «Актуальні проблеми українських музеїв», «Нові форми роботи музейних закладів та перспективи їх подальшого розвитку», лекції, практичні заняття з розв'язання проблемних ситуацій, екскурсій, наприклад, нічна екскурсія «Бурштинова казка», пішохідні екскурсії по місту, мистецька акція «Ніч у музеї», ділові

ігри, тренінги, візні заняття в музеях регіону загально-тематичного та професійно-практичного спрямування.

Позитивність сприйняття навчального процесу та різноманітних форм проведення занять засвідчує інформація на сайті Бережанської районної державної адміністрації (Тернопільська обл.), де слухачі-музейники по завершенні проблемно-цільового навчання у Рівненському центрі відзначають, що вони «відвідали Культурно-археологічний центр «Пересопниця», Літературний музей Уласа Самчука та Музей бурштину, Рівненський академічний український музично-драматичний театр, взяли активну участь в інтерактивних заняттях (круглі столи, дискусії), підготували та захистили наукові роботи» [3].

Для ефективного засвоєння та закріплення знань методисти та співробітники РЦ ПК ППК НАКККіМ готують навчально-методичні матеріали, анкети, контрольні завдання та запитання з актуальних питань охорони культурної спадщини, навчальні матеріали, методичні розробки на допомогу слухачам під час навчання та для подальшої практичної роботи. Удосконаленню проведення занять сприяє застосування інноваційних технологій, зокрема інтерактивних, коли розповідь доповнюється відео- та аудіо- програмами. У навчальному процесі задіяна мережа Інтернет.

Для більшої поінформованості слухачів використовуються фонди бібліотеки Рівненського центру. Бібліотекар систематизує матеріали у відповідності до змістових модулів, готує для слухачів списки наявної літератури.

Завершується навчання заліком у формі захисту творчих проєктів слухачів, основою яких є їх практична діяльність та теоретична обґрунтованість згідно напрацювань під час проблемно-тематичних занять. Аналіз досвіду супроводжується відеоматеріалами.

Моніторинг якості навчального процесу здійснюється з використанням методів опитування та анкетування слухачів, що відбувається по завершенні занять. Його мета – виявлення проблем та систематизація пропозицій щодо удосконалення навчального процесу у Рівненському центрі ПК ППК НАКККіМ. Цьому сприяють і круглі столи за участі керівників та провідних фахівців музейної галузі, які були слухачами Центру.

Проаналізувавши більше 130 анкет музейників варто зазначити, що вони відзначають гарно організований процес, змістовні лекції, інші форми занять та творчий підхід до слухачів.

Пропозиції, висловлені слухачами можна систематизувати у трьох напрямках: організаційному, змістовному (загально-теоретичному та професійно-практичному) і методичному.

Для прикладу приведемо декілька пропозицій: **організаційні** – збільшити термін навчання, кількість практичних занять, поїздок по історичних місцях та краєзнавчих музеях, надати час для спілкування слухачів, пропонувати більше ілюстративних (навчальних) матеріалів (буклетів, брошур); **змістовні** – збільшити години на теми з історії ХХ століття, успішні практики залучення коштів, світовий досвід використання об'єктів культурної спадщини для розвитку туристичної галузі, подавати більше інформації про «Сім чудес України», розширити тему збереження та реставрації фондів збірок; **методичні** – збільшити візні лекції, запропонувати візуальний огляд об'єктів архітектури, максимально використовувати комп'ютерні технології та технічні засоби.

Опрацьовані зауваження покладені в основу розвитку навчального процесу на короткострокову та довгострокову перспективу.

Отже, з огляду на вищезазначений матеріал, можна зробити висновок, що науково-методична концепція удосконалення фахової компетенції музейних працівників базується на фундаментальності теоретичних положень, принципів єдності загальнотеоретичних та професійно-орієнтованих аспектів у поєднанні з практичним досвідом, модернізації навчального процесу у відповідності до потреб сучасності, впровадженні освітньо-інноваційних технологій проблемно-пошукової спрямованості у компоненті ефективних форм організації навчального процесу, його орієнтованості на посадові функції (інструкції) кожної категорії музейних працівників при формуванні змісту підвищення кваліфікації, доборі висококваліфікованих науково-педагогічних працівників.

Подальша наша розвідка буде стосуватись проблематики удосконалення інноваційних технологій у навчальному процесі освіти дорослих.

Список використаних джерел

1. Плаксієв Л. І. Удосконалення змісту та методів підвищення кваліфікації державних службовців в умовах адміністративної реформи в Україні [Текст]: автореф. дис. ... канд. наук з державного управління / Л. І. Плаксієв. – К., 2000.
2. Про музеї та музейну справу: закон України // Урядовий кур'єр. – 1995. – 17 серпня. – С.8-9.
3. Підвищення кваліфікації музейних працівників [Електронний ресурс] / О. Д. Рокицька. – Режим доступу: <http://www.oda.te.gov.ua/berezhanska/ua/publication/content/16868.htm>
4. Рокицька О. Д. Роль музею історії освіти Київщини у підвищенні кваліфікації педагогічних працівників [Електронний ресурс] / О. Д. Рокицька. – Режим доступу: <http://музей.академія.com.ua/стаття-рокицька-о-д-роль-музею-історії/>
5. Харченко О. В. Використання інноваційних інтернет-технологій, мультимедійних і технічних засобів у культурно-освітній роботі художніх музеїв на поч. ХХІ ст. / О. В. Харченко // Праці Центру пам'яткознавства: зб. наук. пр. – К.: Центр пам'яткознавства НАН України і УТОPIK, 2015. – Вип.27. – С.117-126.
6. Яцюк В. А. Удосконалення підвищення кваліфікації державних службовців в Україні: організаційно-правовий аспект [Текст]: автореф. дис... канд. наук з держ. управління: 25.00.03 / В. А. Яцюк. – К., 2001. – 20 с.
7. Електронний ресурс. – Режим доступу: <http://library.if.ua/book/45/3088.html>

References

1. Plaksii L. I. Udokonalennia zmistu ta metodiv pidvyshchennia kvalifikatsii derzhavnykh sluzhbovtiv v umovakh administrativnoi reformy v Ukraini [Tekst]: avtoref. dys. ... kand. nauk z derzhavnoho upravlinnia / L. I. Plaksii. – K., 2000.
2. Pro muzei ta muzeinu spravu: zakon Ukrainy // Uriadovyi kurier. – 1995. – 17 serpnia. – S.8-9.
3. Pidvyshchennia kvalifikatsii muzeinykh pratsivnykiv [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu: <http://www.oda.te.gov.ua/berezhanska/ua/publication/content/16868.htm>
4. Rokytska O. D. Rol muzeiu istorii osvity Kyivshchyny u pidvyshchenni kvalifikatsii pedahohichnykh pratsivnykiv [Elektronnyi resurs] / O. D. Rokytska. – Rezhym dostupu: <http://muzei.akademiia.com.ua/stattia-rokytska-o-d-rol-muzeiu-istorii/>
5. Kharchenko O. V. Vykorystannia innovatsiinykh internet-tekhnologii, multymediinykh i tekhnichnykh zasobiv u kulturno-osvitnii roboti khudozhnykh muzeiv na poch. XXI st. / O. V. Kharchenko // Pratsi Tsentru pamiatkoznavstva: zb. nauk. pr. – K.: Tsentr pamiatkoznavstva NAN Ukrainy i UTOPIK, 2015. – Vyp.27. – S.117-126.
6. Iatsiuk V. A. Udokonalennia pidvyshchennia kvalifikatsii derzhavnykh sluzhbovtiv v Ukraini: orhanizatsiino-pravovyi aspekt [Tekst]: avtoref. dys... kand. nauk z derzh. upravlinnia: 25.00.03 / V. A. Iatsiuk. – K., 2001. – 20 s.
7. Elektronnyi resurs. – Rezhym dostupu: <http://library.if.ua/book/45/3088.html>

Mokhnyuk R. S., candidate of pedagogical sciences, Director of the Rivne center for in-plant training and retraining of cultural workers of National Academy of managing staff of culture and arts (Ukraine, Rivne), nameq@inbox.ru

Improvement of professional competences of the Museum staff in the system of in-plant training (from the experience of the Rivne center for in-plant training and retraining of cultural workers of National Academy of managing staff of culture and arts)

A research aim consists in generalization of experience and grounding of scientifically-methodical model of educational process of in-plant training of museum workers in the Rivne center. Methodological framework bases on an integrated approach to the use of general and special research methods. Scientific innovation lies in developing of scientific and methodological concept of the educational process, its implementation and verification of efficiency in the system of in-plant training of museum staff. It becomes firmly established in a conclusion, that scientifically-methodical conception of improvement of professional competence of museum workers is based on solidity of theoretical positions, principle of unity of general theoretic and professionally-oriented aspects in combination with practical experience, modernization of educational process in accordance with the necessities of contemporaneity, introduction of educationally-innovative technologies of problem-searching orientation in the component of effective forms of organization of educational process, its orientation on the job functions (instructions) for each category of museum employees in shaping the content of training, the selection of highly skilled scientifically-pedagogical workers. On the basis of the conducted questionnaire, monitoring of quality of educational process is carried out and suggestions are systematized in three directions: organizational, substantive, methodical.

Keywords: a professional competence, museum workers, in-plant training, problem studies, innovative technologies.

Мохнюк Р. С., кандидат педагогических наук, директор Ривненского центра повышения квалификации и переподготовки работников культуры Национальной академии руководящих кадров культуры и искусств (Украина, Ривне), nameq@inbox.ru

Усовершенствование профессиональной компетенции музейных работников в системе повышения квалификации (из опыта работы Ривненского центра повышения квалификации и переподготовки работников культуры Национальной академии руководящих кадров культуры и искусств)

Акцентируется внимание на том, что динамика развития культуры, обновление культуротворческих процессов в обществе, вхождение в Европейский контекст побуждает к инновациям в музеях, которые реализуются музейными работниками. Отмечается, что обеспечение конкурентоспособного специалиста музейного дела возможно при условии системного повышения им квалификации в контексте непрерывного образования. Осуществлен анализ учебно-методической документации и практической деятельности в контексте культурологического подхода, который базируется на личностном измерении процесса учебы в системе повышения квалификации работников культуры. Очерчено научно-методическую концепцию учебного процесса в Ривненском центре повышения квалификации и переподготовки работников культуры Национальной академии руководящих кадров культуры и искусств. Доказано, что заметное место в усовершенствовании профессиональной подготовки слушателей занимают инновационные технологии. На основе проведенного анкетирования осуществлен мониторинг качества учебного процесса и систематизированы предложения в трех направлениях: организационном, содержательном, методическом.

Ключевые слова: профессиональная компетенция, музейные работники, повышение квалификации, проблемная учеба, инновационные технологии.

* * *

УДК 930.2(5-12):070(73)

Підберезних І. Є., кандидат історичних наук, доцент, Чорноморський національний університет ім. Петра Могили (Україна, Миколаїв), innaevgenivna@mail.ru

РЕГИОНАЛЬНІ ВІДНОСИНИ З КРАЇНАМИ ПІВДЕННО-СХІДНОЇ АЗІЇ НА ШПАЛЬТАХ АМЕРИКАНСЬКОГО ВИДАННЯ «FINANCIAL TIMES»: ДЖЕРЕЛОЗНАВЧИЙ АСПЕКТ

Проаналізовано інформаційний потенціал міжнародної ділової газети «Financial Times» у дослідженні економічних та політичних відносин між Сполученими Штатами Америки та країнами Південно-Східної Азії в період 2010–2015 рр. У результаті аналізу тематичного змісту публікацій, у яких міститься інформація стосовно налагодження партнерських зв'язків між

країнами у зв'язку зі зняттям економічних ембарго та дипломатичних візитів лідерів; впливу Китаю, як одного із основних чинників, що став причиною зміни політичного та економічного курсу азійськими країнами на проамериканській. Особливий інтерес представляють аналітичні огляди політики адміністрації Барака Обами щодо азійських країн, що проявляється в кардинальних змінах у характері партнерства між країнами. Вони представляють собою аналіз того, що США мають намір надолужити згаяне в регіоні, що ймовірно стане зоною протистояння між ними та КНР, яке поступово набирає силу та все більше розповсюджує свій вплив. Переважна більшість публікацій стосувалися питань партнерства США з АСЕАН.

Ключові слова: Асоціація країн Південно-Східної Азії (АСЕАН), історичне джерело, преса, регіональне партнерство, «Financial Times», Сполучені Штати Америки (США).

Помітне місце у системі джерел із вивчення історії розвитку зовнішньополітичного курсу США з країнами Південно-Східної Азії (ПСА) початку ХХІ ст. займають періодичні видання, які виступають часом основним джерелом інформації із багатьох питань, що стосуються історії відносин США з АСЕАН, які включають в себе, перш за все, економічну взаємодію, а також торговельні, культурні і політичні зв'язки.

Метою статті є аналіз інформаційного потенціалу видання «Financial Times» при висвітленні проявів впливу США в ПСА, приклади взаємовідносин країн та визначити перспективи в подальшому дослідженні цієї проблеми.

Слід сказати, що до проблематики ролі преси у інформаційному супроводі розвитку зносин США з країнами ПСА зверталися сучасні американські та англійські учені, передусім Джеремі Грант [1; 3; 5], Шон Доннан [4], Е. Мерфі, Сет Муді та інші.

У зв'язку з поглибленням економічної інтеграції країн Азійсько-Тихоокеанського регіону структура міжнародних відносин в регіоні зазнає суттєвих змін, що обумовлює необхідність розробки нової моделі відносин в сфері безпеки. Країни Південно-Східної Азії віддають перевагу концепції багатополарності міжнародних відносин. З цього випливає, що і на регіональному рівні система безпеки значною мірою тяжіє до багатосторонньої схеми.

Про привабливість багатьох країн ПСА як перспективних економічних та ділових партнерів для США свідчить діяльність численних європейських та американських компаній в цьому регіоні. Однією з найбільш обговорюваних проблем є необхідність проаналізувати всю широту спектру взаємовідносин країн Південно-Східної Азії з іншою частиною ділового світу. Сполучені Штати розглядають регіон як досить вдалий для капіталовкладень, розміщення дочірніх компаній великих корпорацій та об'єднання місцевих фірм з провідними компаніями США, що дасть змогу останнім розповсюдити свій вплив на території ПСА.

Однією з провідних тем у «Financial Times», окрім економічної політики держав та впливу поточних політичних подій на фінансову сферу є висвітлення роботи великих корпорацій. Важливий джерельний масив для вивчення лінії розвитку країн регіону ПСА при співпраці і підтримці цих держав великими корпораціями становлять аналітичні дані Дж. Гранта [1; 3; 5]. Аналітик, автор численних статей, який спеціалізується на висвітленні економічного розвитку ПСА, подає власний погляд на роботу відомих правових фірм США в країні, про останню діяльність General Motors в регіоні.

Особливий інтерес представляють аналітичні огляди Шон Доннан про труднощі у відносинах між США та Індонезією стосовно бар'єру імпорту.

Насиченими фактами характеризуються праці американських науковців. Зокрема, Е. Мерфі, акцентує